

รายงานการศึกษาดูงานของ นบส.1 รุ่นที่ 97
ระหว่างวันที่ 3 – 5 เมษายน 2566 ณ จังหวัดชลบุรี

จัดทำโดย กลุ่มที่ 2 รุ่นที่ 97

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารระดับสูง : ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และคุณธรรม รุ่นที่ 97
วิทยาลัยนักบริหาร สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ.
ประจำปี พ.ศ. 2566
ลิขสิทธิ์ของสำนักงาน ก.พ.

รายงานการศึกษาดูงานของ นบส.1 รุ่นที่ 97
ระหว่างวันที่ 3 – 5 เมษายน 2566 ณ จังหวัดชลบุรี

จัดทำโดย กลุ่มที่ 2 รุ่นที่ 97

1. นายชัยวัฒน์	บุญขวลิต
2. นางภาวิณา	อัศวมณีกุล
3. นางสมพิศ	ศรีคำแหง
4. นายธนรัฐ	โคจรานนท์
5. นางสาวสุดใจ	ขุนเชาวฤทธิ์
6. นางสาวสิริญา	ชูเวทย์
7. นางสาวฉัตรภรณ์	แก้วยนต์
8. นางสาวศิริธร	เลาะห์วิไลย
9. นายเอกชัย	คำลือ
10. นายสิทธิรงค์	เร้งเจียบ

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารระดับสูง : ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และคุณธรรม รุ่นที่ 97
วิทยาลัยนักบริหาร สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ.

ประจำปี พ.ศ. 2566

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

รายงานการศึกษาของ นบส.1 รุ่นที่ 97 กลุ่มที่ 2 ระหว่างวันที่ 3 – 5 เมษายน 2566 ณ จังหวัดชลบุรี

ประเทศไทยได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาประเทศระยะยาวผ่านยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ภายใต้วิสัยทัศน์การพัฒนา “ประเทศไทยจะเป็นประเทศที่พัฒนาอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ภายในปี 2575¹” และการขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0 โดยกำหนดยุทธศาสตร์ในการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ เพื่อ (1) ยกกระดับการผลิตของอุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First S-curve)² และขับเคลื่อนสู่อุตสาหกรรมใหม่ที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี (New S-Curve)³ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีพื้นที่ครอบคลุม 3 จังหวัดในภาคตะวันออก ได้แก่ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา และระยอง ได้ถูกกำหนดให้เป็นต้นแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area development) เพื่อมุ่งผลักดันการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและโครงสร้างพื้นฐานขั้นสูง เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีความพร้อมในการพัฒนาต่อยอดความสำเร็จด้านโครงสร้างพื้นฐาน และฐานอุตสาหกรรมในพื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (Eastern Seaboard :ESB) และมีตำแหน่งที่ตั้งเชื่อมโยงกับพื้นที่เศรษฐกิจในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นศูนย์กลางสำคัญและเป็นประตูเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคเอเชีย

1. ระบุปัญหา อุปสรรค การขับเคลื่อนระเบียบเศรษฐกิจในภาคตะวันออก

1.1 **ขาดกลไกเชิงสถาบัน** การพัฒนาประเทศที่ผ่านมาเป็นการขับเคลื่อนประเทศแบบองค์รวม ทำให้กระบวนการทำงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐยังมีลักษณะเป็นแบบแยกส่วนและขาดการเชื่อมโยงข้ามหน่วยงาน

1.2 **ขั้นตอนทางกฎหมายและกฎระเบียบที่ยุ่ยาก ซับซ้อนและใช้ระยะเวลาที่นานเกินความจำเป็น** ทำให้การดำเนินการอนุมัติขออนุญาต ออกใบอนุญาต การขึ้นทะเบียนเป็นไปอย่างล่าช้า และในหลายๆ บริการไม่ได้มีการระบุกรอบระยะเวลาและขั้นตอนที่ชัดเจน ส่งผลให้ประชาชนไม่ได้รับความสะดวกและยังถือเป็นอุปสรรคที่สำคัญในการจูงใจให้นักลงทุนย้ายถิ่นฐานมาลงทุนในประเทศไทย

1.3 **ขาดแรงงานที่มีทักษะ** จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทราเป็นแหล่งพื้นที่อุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศ โดยมีนิคมอุตสาหกรรมรวมประมาณ 26 แห่ง หรือประมาณ 4,000 โรงงาน ในขณะที่ประเทศไทยจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ในปี 2567 คาดว่า EEC จะมีความต้องการแรงงานที่มีทักษะฝีมือแรงงานด้านช่าง (อาชีวศึกษา) เพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 40 และแรงงานที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า เพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับในปัจจุบัน

1.4 **ปัญหาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น** จากปัญหาสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ และการกำหนดกฎ กติกา หรือเจตนารมณ์ร่วมกันภายใต้กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อป้องกันและรักษาสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น อาทิ เป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนของประเทศไทยภายในปี 2593

¹ ประเทศที่พัฒนาแล้วคือ ประชากรในประเทศต้องมีรายได้ประชาชาติต่อหัวเกิน 12,475 ดอลลาร์สหรัฐอเมริกาต่อปี ขณะที่ในปัจจุบัน ประชากรไทยมีรายได้ประชาชาติต่อหัวประมาณ 5,640 เหรียญสหรัฐต่อปี ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีอัตราการเจริญเติบโตอย่างน้อยร้อยละ 5-6 ต่อปีอย่างต่อเนื่อง

² กลุ่ม 5 อุตสาหกรรมเดิม ได้แก่ อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Next-Generation Automotive) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Affluent, Medical and Wellness Tourism) การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology) และอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปอาหาร (Food for the Future)

³ กลุ่ม 5 อุตสาหกรรมอนาคต ได้แก่ อุตสาหกรรมหุ่นยนต์เพื่อการผลิต (Robotics) อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ (Aviation and Logistics) อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels and Biochemicals) อุตสาหกรรมดิจิทัล (Digital) และอุตสาหกรรมทางการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub)

(ค.ศ.2050) และบรรลุตามเจตจำนงในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ในปี 2608 (ค.ศ.2065) ทำให้ประเทศจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและอุตสาหกรรมสีเขียวเพิ่มขึ้น เพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออกของผู้ประกอบการ ตลอดจนความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

2. ปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินการให้ประสบความสำเร็จ

2.1 ความร่วมมือระหว่างส่วนราชการ/ภาคส่วนต่างๆ การบริหารราชการแบบบูรณาการเพื่อขับเคลื่อน EEC ให้ประสบความสำเร็จ ต้องอาศัยความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ภายใต้แนวคิด “ร่วมคิด ร่วมลงทุน ร่วมพัฒนา” เพื่อการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน โดยสรุปการพัฒนาจากการศึกษาดูงาน ได้แก่

2.1.1 การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ EEC ผ่าน 4 โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐ ที่ใช้รูปแบบการร่วมทุนระหว่างรัฐและเอกชนในการดำเนินการ (EEC Project List) รวมถึงการพัฒนาาระบบสาธารณสุขโรคและดิจิทัล เพื่อยกระดับมาตรฐานโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ EEC ให้สามารถรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมสมัยใหม่

2.1.2 การพัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมายตามหลัก “Demand Driven” โดยการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษาและผู้ประกอบการ ภาคเอกชนในการพัฒนาหลักสูตรทั้งในระยะสั้น -ระยะยาว พร้อมทั้งให้ทุนการศึกษาแก่เยาวชน

2.1.3 การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี เพื่อจูงใจให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมสมัยใหม่ โดยเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

2.1.4 การเปิดให้บริการศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ (OSS) ในพื้นที่ EEC ผ่านระบบ EEC OSS ทำให้นักลงทุนสามารถค้นหาข้อมูลธุรกิจ ข้อมูลพื้นที่เหมาะสมในการลงทุน ขอใบอนุญาตจากหน่วยงานรัฐทางออนไลน์ รวมทั้งสามารถติดต่อประสานงานให้คำปรึกษาจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องช่วยเหลืออำนวยความสะดวก

2.1.5 การจัดทำแผนปฏิบัติการที่ชัดเจน อาทิ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภายในพื้นที่ EEC เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความเข้าใจถึงเป้าหมายการพัฒนาเดียวกัน และสามารถใช้เป็นข้อมูลจัดทำแผนดำเนินงานและบริหารทรัพยากรร่วมกัน เพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ เป็นข้อมูลประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ผ่านสื่อและช่องทางความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อจูงใจนักลงทุนได้ตามเป้าหมาย

2.2 บุคลากร/งบประมาณ การกำหนดให้ EEC เป็นต้นแบบการจัดทำแผนงานบูรณาการของประเทศการโดยเน้นการมีส่วนร่วมระหว่างรัฐ เอกชน ท้องถิ่น ประชาชน ทำให้การพัฒนา EEC ส่วนใหญ่จะเป็นการลงทุนของภาคเอกชน ทั้งนี้ ได้กำหนดการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้แก่หน่วยงานของรัฐในพื้นที่ EEC เป็นการพิจารณาจัดสรรงบประมาณแบบบูรณาการ จากการศึกษาดูงาน สามารถสรุปตัวอย่างที่ดีด้านการพัฒนาบุคลากร/งบประมาณ ดังนี้

2.2.1 บริษัท ไลอ้อน (ประเทศไทย) จำกัด ได้วางรากฐานการพัฒนาบุคลากรตั้งแต่เริ่มก่อตั้งบริษัท โดยระยะแรกจะปลูกฝังค่านิยมให้พนักงานมีความรักในองค์กรและทำงานจนเกษียณอายุ ต่อมาได้ปรับเปลี่ยนองค์กรโดยเน้นการพัฒนาเทคโนโลยีและคุณภาพสินค้า และเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ต้มยำกุ้ง บริษัทฯ ได้พลิกวิกฤติให้เป็นโอกาสด้วยแนวคิด “องค์กรคนดี” โดยการปลูกฝังค่านิยมการเป็นคนดีในองค์กร การสร้างนิเวศทางปัญญา และการจัดสภาพแวดล้อมตามแนวคิดดังกล่าว อาทิ การเพิ่มพื้นที่สีเขียว การจัดให้มี Co-working space การติดป้ายคำคมสุภาพิต ควบคู่กับการสร้างธุรกิจด้วยคุณธรรม ผ่านการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและการดำเนินธุรกิจตามแนวคิดการรับผิดชอบต่อสังคมทั้งในส่วนของพนักงาน ชุมชนโดยรอบ และกลุ่มลูกค้า โดยกำหนดดัชนีชี้วัดความสำเร็จ คือ ดีกว่า เร็วกว่า ถูกกว่า

2.2.2 บริษัท เอสเอไอซี มอเตอร์-ซีพี จำกัด ได้กำหนดทิศทางของการลงทุนงบประมาณในการขยายการลงทุนให้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตรถยนต์เอ็มจีพวงมาลัยขวา ให้ส่งออกไปประเทศที่ใช้รถยนต์พวงมาลัยขวานอกจากนี้ ยังเน้นการลงทุนสร้างสถานีชาร์จรถไฟฟ้าให้ครอบคลุม เพื่อรองรับการใช้รถไฟฟ้าที่เพิ่มมากขึ้น

2.3 นโยบายจากภาครัฐ การพัฒนา EEC ได้มีการกำหนดให้มีกลไกสถาบัน (Institution arrangement) ที่ดีและเป็นระบบ โดยได้มีการกำหนดกลไกที่ชัดเจนไว้ในพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 รวมถึงระเบียบที่เกี่ยวข้อง ที่สำคัญได้แก่ 1) กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน เพื่อดูแลกลไกเชิงนโยบาย 2) กำหนดให้มีการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ ซึ่งจะทำให้ทุกภาคส่วนมีความเข้าใจทิศทางการพัฒนาเดียวกัน 3) กำหนดให้มีกลไกการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่ชัดเจน ที่สำคัญได้แก่การให้สิทธิประโยชน์พิเศษหรือเฉพาะภายในพื้นที่ EEC 4) การกำหนดให้มีเป้าหมายและตัวชี้วัดในการพัฒนาที่ชัดเจน และ 5) การกำหนดให้มีกลไกการติดตามและประเมินผลลัพธ์จากการพัฒนาในเขตพื้นที่ EEC พร้อมทั้งกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (สกพอ.) มีหน้าที่ในการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานเสนอคณะกรรมการฯ คณะรัฐมนตรี และรัฐสภาเป็นประจำ ทำให้คณะกรรมการฯ สามารถกำหนดมาตรการต่างๆ เสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนา EEC บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ จากการศึกษาดูงาน สามารถสรุปตัวอย่างที่ดีเกี่ยวข้องกับนโยบายรัฐบาล ดังนี้

2.3.1 บริษัท โลอัน (ประเทศไทย) จำกัด ได้นำแนวคิดการดำเนินธุรกิจคู่คุณธรรม โดยมุ่งเน้นการดำเนินธุรกิจตามยุทธศาสตร์การสร้างองค์กรคนดีและพัฒนาองค์กรผ่านแนวคิดความสุข 8 ประการ ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ที่ส่งเสริมการสร้างสมดุลด้านทัศนคติบวกต่อมุมมองในการดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่น การรับผิดชอบต่อสังคม เป็นสมาชิกที่ดีต่อครอบครัว องค์กรและสังคม เพื่อให้มีความสุขอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังร่วมส่งเสริมชุมชนและสังคมผ่านโครงการต่างๆ อาทิ โครงการรับนักเรียนระบบทวิภาคี โครงการ LION Oral Health Award ซึ่งเป็นรางวัลด้านทันตกรรม โครงการบริหารช่องปาก Kenkobi

2.3.2 บริษัท เอสเอไอซี มอเตอร์-ซีพี จำกัด ได้กำหนดกลยุทธ์องค์กรโดยการใช้ประโยชน์จากนโยบายส่งเสริมการลงทุนโครงการผลิตรถยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วนที่มีเป้าหมายพัฒนาให้ไทยเป็นศูนย์กลางการผลิต EV ในภูมิภาคอาเซียนและมีเป้าหมายการผลิต ZEV (Zero Emission Vehicle) ให้ได้อย่างน้อยร้อยละ 30 ของการผลิตยานยนต์ทั้งหมดในปี 2573 โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการในด้านสิทธิประโยชน์และภาษีของรถ EV ทำให้บริษัทฯ สามารถแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคได้

3. สิ่งที่ได้รับจากการศึกษาดูงาน

3.1 ผู้ประกอบการภาคเอกชน ได้มีการปรับแนวคิดการประกอบธุรกิจ ที่ให้ความสำคัญกับการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยพัฒนาการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีที่มุ่งเน้นการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เป็นแนวทางการแข่งขันกับผู้ประกอบการรายอื่นๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

3.2 ผู้ประกอบการภาคเอกชน มุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพทั้งความรู้ ความสามารถ โดยร่วมมือกับสถานศึกษาในระบบทวิภาคี ทำให้สามารถพัฒนาความรู้ และทักษะให้ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการ และเปิดโอกาสให้เยาวชนในพื้นที่เข้าถึงแหล่งเงินทุน โดยที่ไม่มีเงื่อนไขในการขอใช้ทุน นอกจากนี้ ยังได้มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการกระบวนการผลิตของอุตสาหกรรมในส่วนของเพิ่มกำลังการผลิต ทำให้ไม่มีผลกระทบต่อความมั่นคงในอาชีพของพนักงานในปัจจุบัน รวมถึงยังเปิดโอกาสให้พนักงานที่มีอยู่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมหรือกระบวนการผลิตที่ทันสมัย

3.3 รูปแบบการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทยที่มีทั้งทุนและแรงงาน แต่ขาดเทคโนโลยีและองค์ความรู้ที่นำมาใช้พัฒนาและต่อยอดธุรกิจ ทั้งในกรณีของกลุ่มสหพันธ์ที่ร่วมมือกับ Lion (ญี่ปุ่น) และกรณีของกลุ่ม CP ที่ร่วมลงทุนกับ SAIC ทำให้ผู้ประกอบการไทยสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมสมัยใหม่ได้โดยไม่ต้องเริ่มต้นจากศูนย์

3.4 การเปลี่ยนแปลงใดๆ ทางธุรกิจ ภาครัฐมีบทบาทสำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ แผน นโยบายไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องสามารถประกอบธุรกิจหรือสร้างธุรกิจใหม่ๆ ได้ ซึ่งจะช่วยให้การพัฒนาประเทศประสบผลสำเร็จตามที่ภาครัฐกำหนดไว้ ตัวอย่างเช่นกรณีที่ภาครัฐมีเป้าหมายเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าในภูมิภาคโดยได้กำหนดมาตรการทางด้านภาษีแล้ว รัฐบาลจำเป็นต้องเร่งพัฒนากระบวนการอนุญาตให้มีการติดตั้งสถานีชาร์จไฟฟ้าสาธารณะควบคู่ด้วย

4. ข้อเสนอแนะ

4.1 การกำหนดนโยบายสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมหรือพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่าจะเกิดการถ่ายทอดยุทธศาสตร์ไปสู่ปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

4.2 การสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ จำเป็นต้องสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนโดยรอบให้มีความเข้าใจต่อความสำคัญของการพัฒนาอุตสาหกรรม ขณะเดียวกันภาครัฐต้องมีการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวด และเพิ่มมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อป้องกันผลกระทบจากปัญหามลพิษที่เกิดขึ้นกับชุมชน

4.3 ภาครัฐจำเป็นต้องพัฒนาระบบการให้บริการของหน่วยงานและระบบการบริหารงาน อย่างเป็นระบบซึ่งจำเป็นต้องพัฒนาเชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาจึงไม่ใช่แต่ละหน่วยงานไปคิดค้นกันเอง แต่ต้องเป็นการออกแบบสถาปัตยกรรมองค์กรร่วมกัน พร้อมกับการพัฒนาบุคลากร ตั้งแต่การกำหนดตำแหน่งงานใหม่ กำหนดคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละตำแหน่ง ร่วมกับสถาบันการศึกษาในการผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพ การพัฒนาบุคลากรที่มีอยู่ให้มีคุณภาพตามระบบงานใหม่ ควบคู่ไปกับการพัฒนาความเป็นคนดีมีคุณธรรม ให้องค์กรภาครัฐได้รับความเชื่อถือความเชื่อมั่น ทั้งด้านคุณภาพการให้บริการ การบริหารงาน และความเป็นองค์กรคุณธรรม

รวบรวมและจัดทำโดย นบส.1 รุ่นที่ 97 กลุ่มที่ 2